

BRUDNO (9) *av*

o jasne.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu [cf BRUDNY].

Nieczysto, niechlujnie, plugawo (9) : we źwierciedle gdzie brudno a gdzie krzywo może wżytko vpátrzyć *RejZwierc* A2, 24.

Zwrot: »brudno chodzić«: Brudno chodzą/ plugawe zápuřczáią włofy *KlonWor* 53.

W przen (4) : Bo fie tám [*w niebie*] wżytko świeći/ nie mářz tám nic brudno. *RejWiz* 95, 47; Sumnienie gryzye gdy ná cnoce brudno *RejZwierc* 223, [207].

Przen (2) :

a) *Niejasno (o pogodzie)* (1) : Powiedzyał mu Abiron/ vpátrzyć to trudno/ Bowiem fie záchmuráło ná powietrzu brudno. *RejWiz* 165.

b) *Z ciemną, śniadą skórą* (1) : Hermánowřcy. CI chociařz fie to brudno ná twarzy zrodzili/ Ale wierz mi cnotą fie pięknie vřtroili *PaprPan* F2.

Cf **BRUDNIE**

KN